மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய உணர்வுகளை கட்டாயம் முதலமைச்சரிடம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன், சொல்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் சொள் கிறேன்.

4. உரிமைப் பிரச்சினை

இந்துப் பத்திரிகை மீதும், திரு. ஆர். கே. பாலசுப்பிரமணியம் மீதும்.

அடுத்து, அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்து 246 வது விதியின் கீழ் டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் அவர்கள் இந்த அவையிலே எழுப்ப அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, I move the following motion of privilege for examination.

Where as in the Hindu dated 1st July 1980 in page 8, column 5, under the heading of Secretariat of the Legislature, one Mr. R.K. Balasubramaniam of Madras has alleged that as long as the veteran parliamentary authority. Mr. R. V.Krishna Ayyar etc.....

And Where as the statement published in the "Hindu" attempts to project thev iew that ofter 1955 till today the Madras Legislature has lost its independence, originality and is under the control of the Government.

Whereas this viewt is totally baseless, false and attempts to undermine the prestige of the House and derogate the authority of the House.

Whereas a prima facie case of privilege has been made out.

Whereas any other matters affecting the rights, powers and privileges shall have precedence over other business of the House.

I pray that this matter may be examined by a Committee of the House on Privileges and the Committee is directed to report to the House before the House adjourns before this budget session,

1980 ஜூலை 16]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் ஏதாவது கருத்துக்கள் கூறுவதாக இருந்தால் கூறலாம்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ''இந்து பத்திரிகையிலே ஒன்றாம் தேதி அன்று ஆசிரியருக்கு வந்த கடிதத்தில் திரு. ஆர். கே. பாலசுப்பிரமணியம் என்பவர் ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் முன்னாலே லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டரியாக இருந்த காலத்திலே-அதாவது 1924 முதல் 1955 வரை இருந்தவர். பெரியவர், சட்டமேதை—அவர் சட்டமன்ற செகரட்டரியாக பணிபுரிந்த நாட்களிலே மட்டுமே லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரடேரியட், அதாவது சட்டமன்றப் பேரவைத் துறை தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது என்றும் சுதந்திரமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1955 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு ஏதோ நமது மாமன்றச் செயலகம் அதாவது சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகம் அரசாங்கத்தினுடைய இன்டர்ஃபெரன்ஸ் அதாவது ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருப்பதாகவும் தனியாகவும் சுதந்திரமாகவும் சுயேச்சையாகவும் செயல்படாதது போலவும் அந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாமன்றத்தைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகையிலே செய்தி வெளியாகி இருப்பது. நம்முடைய மன்றத்தினுடைய கௌரவத்தையும் மன்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதிப்பதாகவும் இருக்கிற காரணத்தினாலே அப்படி உரிமைகளைப் பாதிக்கக் கூடிய பப்ளிகேஷன் அதாவது பிரசுரம் செய்திருப்பதானது நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்தின் உரிமைகளையும் மற்ற உறுப்பினர்களின் உரிமைகளையும் பாதிக்கிறது என்பதால் அதைப் பிரசுரித்த பத்திரிகையின் மீதும் அந்தக் கடிதம் எழுதிய ஆர். கே. பாலசுப்பிரமணியம் மீதும் உரிமைப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்ப வேண்டும் என்றும் அதற்குத் தகுந்த விளக்கம் கேட்டு உரிமைக் கமிட்டிக்கு இதை அனுப்பி தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

(முற்பகல் 9—50)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, செய்தித் தாள்களுக்குச் சில சுதந்திரங்கள் உண்டு. 'Fair comment' என்ற அளவில்தான் அவைகள் மற்றவர்களை விமர்சிக்கலாமேயன்றி அதைவிட அதிகமாக விமர்சித்தால் அவதூறு வழக்கிற்கான குற்றச்சாட்டிற்கு உள்ளாகிவிடும். இக்கடிதம் 'இந்து'ப் பத்திரிகையினால் எழுதப்படவில்லை. தனி நபர் ஒருவர் எழுதி பத்திரிகையில் பிரசுரித்து உள்ளது. எனவே அக்கடிதத்தில் கண்டுள்ள குறிப்புகளுக்கு பத்திரிக்கை பொறுப்பில்லை என்றாலும், அதைப் பிரசுரித்ததற்கான பொறுப்பை பத்திரிகைதான் எடுத்துக்

கொள்ள வேண்டும். அதில் கூறப்பட்டுள்ள பொருளின் மீதான பொறுப்பை அக்கடிதம் எழுதிய ஆசிரியர் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இங்கு இருவர் மீது பிரச்சினை எழுகிறது. ஒன்று, பத்திரிகை மீது வெளியிட்டதற்காகவும் மற்றொன்று திரு. ஆர். கே. பாலசுப்ரமணியம் மீது அக்கடிதத்தின் பொருள் பற்றியும் ஆகும். அக்கடிதத்தில் கீழ்க்காணும் மூன்று பகுதிகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

1. "To call the House of the Legislature, as a Department of Government, is a breach of privilege."

2. "At the Conferenec of Presiding Officers of the Legislative Bodies in India on 6th January, 1926, Prof. Ruthnaswamy, the then President of the Madras Legislative Council has assured the conference that 'the Secretariat of the Council is separate, the Secretary is tppointed by the Governor and the subordinate staff is appointed by ahe Presiding Officer."

3. "As long as the veteron parliamentery authority, Mr. R V. Krishna Ayyar, was at the table of the Madras Legislature from 1924 till 1955, the Secretariat of the Legislature was separate, independent and there was no Government control"
என்ற இந்த மூன்று பகுதிகள் தான் அந்தக் கடிதத்திலே முக்கியமாக நம்முடைய ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

பொதுவாக எந்த ஒரு செயலோ அல்லது செய்யப்படாது விடுபடும் செய்கையோ, அவை இயங்குவதற்கு இடைஞ்சல் செய்யும் வகையிலோ அல்லது அவையின் உறுப்பினர் அல்லது அவையில் பணி புரியும் அலுவலகப் பணியாளர்கள் எவரையேனும் அவர் செவ்வனே பணிபுரிய விடாது அச்சுறுத்துவதாகவோ, நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தடை செய்வதாக இருந்தாலோ அல்லது அந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலோ, அவையெல்லாம் அவையை துச்சமாக (contempt) மதிக்கும் செயல்கள் என்று கருதப்பட்டு அவை தண்டிக்கப் படுவதற்கு அவைக்கு உரிமை உண்டு.

அம்மாதிரியான செயல்களுக்கு முன்மாதிரிகள் எதுவும் தேவையில்லை. எனவே, பத்திரிக்கையில் எழுதிய கடிதம் பொதுவாக படிப்பவர்களது மனதில் இப்பேரவை செயலகத்தைக் குறித்து ஒரு தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றதா அல்லது இந்த அலுவலகத்தில் ஒரு மாசு கற்பிக்கும் வகையில் அது அமைகின்றதா, அவ்வாறு அமைவதால், அந்த அலுவலகத்திற்கு அலுவலாளர்கள் செவ்வனே பணிபுரிவதற்கு எந்தவொருவிதத்திலேயேனும் தடங்கலாக அமைகின்றதா என்று ஆய்ந்து, அவ்வாறு

ஏற்படுமென நிலையிருப்பின் அவைக்குக் களங்கம் கற்பிக்கப் படுமென எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்தக் கட்டத்தில் அது மேலெழுந்த வாரியாக 'prima facie' யாகத் தோன்றுகிறதா, இல்லையா என்பது தான் பிரச்சினை. இப்பொருளின் மீது கீழ்க் கண்டவற்றை நாம் கவனிக்கலாம்.

நமது அரசியல் சட்டத்தில் 187-வது விதியின் முதல் உட்பிரிவில் சட்டமன்ற அவைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியே அலுவலகம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. தனியே, 'sepe ate' என்ற சொற்றொடர் 'separate' 'independent' என்று தற்போது கருதப்பட்டு அவ்வாறே வியாக்கியானமும் சில உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முதல் பகுதி, ஒன்று நடைபெறாதது.

"To call the House of the Legislature as of Department of Government, is a breach of privilege." என்று அந்தக் கடிதத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே அவை அரசின் ஒரு துறையென்று யாராலும், எங்கும், எப்போதும் சொல்லப்படுவதில்லை. எனவே இல்லாத ஒன்றை கற்பித்துக் கொண்டு, அதற்கு விமர்சனம் செய்வது அவதூறு ஆகும். ஆனால் இப்போதும் அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு பிரிவாக சட்டமன்றத் துறையைக் குறிப்பிடுகின்ற தவறு அவதூறுதான். ஏனென்றால் அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு துறையாக சட்டமன்றத் துறை இயங்கவில்லை. இங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்றப் பேரவையும், சட்டமன்ற மேலவையும் தனித்தனியாக இயங்குகின்ற உரிமையோடுதான் இப்பொழுது இயங்கி வருகின்றன. ஆனால் எழுதப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தினுடைய துறையாக இருப்பது என்பது உள்ளபடியே அவை உரிமையை மீறுகின்ற அவதூறு ஆகும்.

இரண்டாவது, 1926-ஆம் ஆண்டில் மேலவைத் தலைவர் திரு. இரத்தினசாமி கூறியதாகக் கூறப்படும் வாக்கியத்திற்கு ஆதாரம் எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிலேயும் செயலாளர், ஆளுநரால் தான் நியமிக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றுமுள்ள அலுவலர்கள் தலைவரால் நியமிக்கப் பட்டது என்றும் கூறுகின்றார்கள். ஆனால் இதற்கும் ஒரு விதமான ஆதாரமும் இல்லை.

மூன்றாவதாக 1924 முதல் 1955 வரை திரு. ஆர். வி கிருஷ்ணய்யர் இருந்தபோது செயலகம் சுதந்திரமாக, அரசு மேற்பார்வையின்றி, அரசின் கட்டுப்பாடின்றி இயங்கியதாகக் கூறுகின்றார்கள். திரு. ஆர், வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களுடைய மகன்தான் இந்த ஆர். கே. பாலசுப்பிரமணியம். திரு. ர சுப்பிரமணியம் என்பவர்தான் அந்தக் கடிதத்தை எழுதி

யிருக்கிறார். ஆனால், திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் [937-லேயிருந்து, 1941-வது ஆண்டு வரை, பிறகு, 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1955-வது ஆண்டு வரை இருந்திருக்கிறார். 1924-வது ஆண்டிலிருந்து, 1955—வது ஆண்டு வரை தொடர்ந்து அவரேதான் செயலாளராக இருந்தார் என்பதும் உண்மைக்கு மாறான ஒன்று.

அது மட்டுமல்லாமல், அதன்பின் அவைகளெல்லாம் இத்துறையினால் அழிக்கப்பட்டது என்று, அதாவது, அவர் சொல்வது 'மேற்பார்வையின்றி, அரசின் கட்டுப்பாடின்றி இந்தத் துறை அப்பொது இயங்கி வந்தது என்று சொல்வதிலிருந்து இப்போழுது அப்படி இயங்கவில்லை என்ற பொருள் தானாகவே தொனிக்கிறது. அதுவும் உண்மைக்குப் புறம்பானது. ஏனென்றால், 1956-ஆம் ஆண்டு வரை இத்துறை, அரசுத்துறை ஒன்றின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் மட்டுமே இருந்து வந்தது. தற்போதுதான் இது சுதந்திரத்தோடு, 1956—க்குப் பிறகு சுதந்திரத்தோடு இயங்கி வருகிறதே தவிர, 1956—க்கு முன்னால்கூட அரசாங்கத்திற்கு ஓரளவுக்கு, இந்தத் துறை கட்டுப்பட்டு இருந்தது. அதற்குப் பிறகு சிலபல உரிமைகளும் மற்றவைகளும் வழங்கப்பட்டு, இந்தத் துறை, அதற்குப் பிறகுதான் அதிகச் சுதந்திரத்தோடு இயங்குகிற நிலைமை வருகிறது. ஆனால், அந்தக் குறிப்பிலே, கடிதத்திலே திரு. ஆர். கே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற க்ருத்து, இதற்கு முன்னால் சுதந்திரமாக இருந்தது. இப்பொழுது சுதந்திரமாக இல்லை. என்று அவர் நேர்முகமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் 1950-ம் ஆண்டே அமுலுக்கு வந்தபின் அதன் 187-வது விதியின் மூன்றாவது உட்பிரிவில் பேரவை செயலகத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்கான தகுதிகள், நியமன முறைகள். இவைகள் எல்லாம் Legislature Service Rules என்று ஆளுநரால் பேரவைத் தலைவரைக் கலந்துக்கொண்டு இயற்றப்பட்டு அவ்விதிகளின்படி நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவற்றில் அரசின் நேரடிப் பொறுப்பு எதுவும் இல்லை. ஆனால் அரசின் மற்ற துறைகளுக்கான எல்லாவிதமான சுதந்திரங்கள், தகுதிகள் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கான இந்தத் தனித்தன்மை, 1956-ல் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அன்றிருந்த நிதியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இவர்கள் எல்லாம் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்தாலோசித்து அது அரசாணையாக இயற்றப்பட்டது.

மேலும், பேரவைச் செயலகம் அரசுத்துறை என்று அழைக்கப்பட்டு, சுதந்திரத்தோடு இயங்கலாம். அவ்வாறு இயங்குவது எவ்விதத் தவறுமில்லை என்று திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் 1954-ஆம் ஆண்டில் ஒரு கோப்பின்

எழுதியிருக்கிறார். ஆகவே, அதுவரையிலே அது சுதந்திரமாக இல்லை என்பதை திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தனியாக இயங்கலாம் சுதந்திரத்தோடு இயங்கலாம் என்ற குறிப்பை ஒரு கோப்பிலே, திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களே 1954–லே எழுதியிருப்பதிலிருந்தே 1954–க்கு முன்னால் அது சுதந்திரமற்று இருந்தது என்பதும், அதற்குப் பிறகு அது சுதந்திரத்தோடு இயங்கலாம் என்று 1954–ல் திரு. ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் எழுதி வைத்து 1956–ல் அப்பொழுது நிதியமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் பேரவைத் தலைவரும் கலந்து பேசி, மேலும் சுதந்திரம் உடையதாக ஆக்குவதற்கான விதிமுறைகளையெல்லாம் வகுத்து, நடைமுறைப் படுத்துகிறார்கள் என்பதும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற ஒன்றாகும்.

தற்போது இந்தத் துறையில், எல்லா விஷயங்களிலும், கோப்புகள் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களைக் கலந்து பிறகு, கடைசியாக பேரவைச் செயலகத்தில், பேரவைத் தலைவர் மூலம் ஆளுநருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அவ்வாறு மற்ற விஷயங்களில், அரசுக்குக் சுற்றறிக்கைமூலம் அனுப்பப்பட்டு, ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இப்பணிகளை இவ்வாறு செய்யாவிட்டால், மற்றொரு இலாகாவின்மூலம்தான் செய்யப் படவேண்டும். அவ்வாறு செய்யப்படுமேயானால்தான் சட்ட மன்ற இலாக்காக்கள் தனித்தன்மை இழந்து இயங்க நேரிடும்.

நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் அத்தனைக்கும் பேரவைத் தலைவர்தான் முழுப் பொறுப்புக் கொண்டவர். ஆளுநரோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்வது பேரவைத் தலைவர்தான். ஆளுநரோடு நேரடித் தொடர்பு வைத்து ஆணையைப் பெறுவது பேரவைத் தலைவர். ஆணை பேரவைத் தலைவருக்கு வந்து, பேரவைத் தலைவர் நேரடியாக அவைக்கு அறிவிக்கிறார். நேரடியாக உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கிறாரே தவிர, அது அரசாங்கத்தினுடைய எந்த ஒரு இலாக்காவுக்கும் சென்று, அதனுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழே, அரசாங்கத்தினுடைய இலாகாக்கள், வேறு இலாகாக்கள் திருத்தவோ, மாற்றவோ இருக்கிற நிலைமைகள் இல்லை.

மேலும், இவ்வாறு பெயரளவில் அரசுத்துறை என்றாலும், உண்மை நிலையில் சுதந்திரமாகவும், அரசுத் தலையீடு இன்றியும் நடைபெற்று வருகிறது. எனவே, இந்தச் செயலகத்திற்கு ஒரு மாசு கற்பிப்பது அல்லது அவர்களது சுதந்திரத்தில் ஒரு ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்துவது, அதில் பணி புரியும் அலுவலர்களைப் பாதிக்கும். அதிக சுதந்திரமாக இயங்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது ஒன்று; ஆனால், தற்பொழுது சுதந்திரத்தோடு இயங்க

வில்லையென்று சொல்வது மற்றொன்று. அது இன்னும் அதிகமான சுதந்திரத்தோடு இயங்க வேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பு இருக்குமேயானால் அதிலே தவறு இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது சுதந்திரத்தோடு இயங்கவில்லை என்று சொல்வது மற்றொன்று. ஆகவே, சுதந்திரத்தோடு இயங்க வில்லையென்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு கூற்றாகும்.

இம்மாதிரி, முன்பு ஒருமுறை ''பிராட்வே டைம்ஸ்' பத்திரிகையில், அலுவலகத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்து நடக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை வெளியிட்டதன் பேரில், அவை உரிமை குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவ்வாறு கூறுவது அவையை அவமதிப்பதாகும் என்றும் அவையை மீறிய செயலாகும் என்றும் அப்பத்திரிகையின் மீது அப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.

எனவே, இதில் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது இது அவையை இழிவுபடுத்துவதாகும் என்று தோன்றுகிறது. எனவே தான் இந்தக் கூற்றுக்களைப் பொறுத்த வரையிலும் இருக்கிற உண்மைகளை மாற்றி, அவையினுடைய உரிமைக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்துகின்ற அளவுக்கு அந்தக் கடிதம் அமைந்து, அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தை, அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கிறவர் உள்ளங்களிலே ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு இருப்பதன் காரணமாக, இதில் அவையை மீறுகின்ற பகுதி இருக்கிறது. எனவே, இவை அவை உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்புகின்ற ஒரு சூழ்நிலை வருவதுதான் நல்லது. ஆகவே இது அவையை அவமதிக்கிறது என்கின்ற கட்டம் இருப்பதன் காரணமாக, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அதன்மீது அளிக்கின்ற தீர்ப்பை ஒட்டி, நான் அதற்குப் பிறகு, இந்த அவையில் தீர்மானத்தின் வடிவிலே கொண்டு வந்து அவை உரிமைக் குழுவுக்கு விடலாம். ஆனால், மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10.0)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்த எனது தீர்ப்பினை பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

5. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

இடையாத்தூரில் அரிசனங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், 11-7-1980 அன்று செங்கல்பட்டு மாவட்ட இடையாத்தூரில் அரிசனங்கள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டும்